

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 239. An licitum sit, v. g. Amstelodami diebus Veneris comedere carnes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

Pasq. autem cum *Gob.* dicit in dubio, an hoc animal constet carne necne, censerì posse non constare carne, quia est possessio pro libertate comedendi, quamdiu non constat esse prohibitum.

1267 §. 2. Licitè ministrantur carnes parvulis ante aut etiam post septennium, si careant usu rationis, uti habet communis cum *Dian. Delbene* de Imm. Eccl. c. 13. dub. 1. & 4. *Tambur.* n. 9. *Steph.* n. 98. contra alios relatos l. 1. n. 674. Nec obstat consuetudo contraria non dandi illis, nam si non teneantur ipsâ lege, multò minùs consuetudine: idem de perpetuò amentibus docent *Sanch. Fagund. Delben. Dian.* suprâ & p. 10. t. 12. R. 37. item p. 11. t. 2. R. 56. contra *f. Sanch.* Ratio est, quia parvuli & amentes non sunt capaces præcepti humani, cum nullam humanâ actionem exercere possint; quod magis valet de infidelibus, cum non sint subjecti Ecclesiæ: idem dicit *Tambu.* de amentibus in aliqua materia vel quoad intervalla, quando sunt in amentia, sed contrâ est, quia fatetur cum *Sanch.* dari non debere ebriis, idem autem est de his amentibus, & ratio quoad utroque est, quia cum simpliciter habeant usum rationis, comprehenduntur lege. Vide dicta l. 1. n. 676.

An Carthusiani aliquando possint aut teneantur vesci carnibus, videri possunt *Busenb.* relatus hic p. 1. n. 769. & *Sanch.* in Consil. l. 5. c. 1. dub. 34. Additque rectè *Boudew.* p. 2. q. 18., licet etiam in extrema necessitate constituti tenerentur abstinere à carnibus, posse nihilominus pro medicina sumere cornu cervi, ossa humana, ùgulas Alcis &c.

1268 Q. 239. An licitum sit, v. g. *Ambstolodami,* diebus Veneris comedere carnes. *Bz. Caram.* in Th. fund. affirmat, tum quia videtur esse præscriptio, quæ per

10. annos prævalet contra legem ecclesiasticam, uti multi probabiliter docent; tum etiam quia major pars illius communitatis legem istam non observat, pars autem minor potest se accommodare majori. Oppositum est absolutè tenendum, quia illa consuetudo est irrationabilis, ergo non præscribit, nec abrogat legem Ecclesiæ; deinde consuetudini illi semper reclamant Ecclesia, consuetudo autem non habet vim abrogandi legem, nisi accedente saltem tacito consensu Legislatoris, uti dictum est l. 1. n. 571. Denique leges Ecclesiæ etiam non indigent acceptatione populi, uti dictum est ibidem à n. 630.

Q. 240. An ille, cui in die jejunii est permissus esus 1269
carnium vel secunda refectio, hoc ipso etiam permittantur plures refectioes. R. S. 1. Licet alicui permittatur esus carniū, non ideo permittitur secunda refectio, ita cum aliis *Th. Hurt. de Resid. tom. 1. Resol. 5. à pag. 295. contra Ills. t. 4. d. 1. n. 44. Busen. & alios*, Ratio est, quia licet jejunium perfectum includat tam abstinentiam à carnibus quàm refectioem unicam, tamen hoc præceptum est divisibile, id est, præcipit unam partem independentem ab altera, hinc duæ illæ partes sunt divisibiles, potestque obligatio ad unam manere sine obligatione ad alteram, præsertim cum unica refectio sit magis essentialis jejunio, quàm abstinentia à carnibus, uti probat *Hurt. pag. 292.*; Et hoc ipsum communiter declarant Episcopi dispensantes pro carnibus in Quadragesima, dum addunt se non aliter velle dispensare, quàm relinquendo obligationem jejunii quoad refectioem unicam, hinc etiam aliquibus per Bullam Cruciatæ datur privilegium jejunandi in carni-

Eee 4 bus,